'Ωδή θ' "Ηχος βαρύς

Μὴ τῆς φθο-ρᾶ- ας δι- α- πεί-ει-ρᾳ κυ-ο- φο- ρή-σα-σα, καὶ παν-τε- χνή-μο-νι Λό-γῳ σά-αρ-κα δα-νεί-σα-σα, Μῆ-τερ ἀ-πεί-ραν-δρε, Παρ- θέ- νε Θε-ο- τό- ο- κε, δο- χεῖ- ον τοῦ ἀ- στέ-κτου, χω- ρί- ον τοῦ ἀ-πεί-ρου πλα-στουρ-γοῦ σου, σὲ με- γα- λύ- υ- νο-ο-μεν.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Ode 9. Irmos.

Conceiving without knowing corruption, lending your flesh to the Word, the deviser of all, Mother knowing no man, Virgin, Mother of God, vessel of the uncontainable, space for your infinite Maker: we magnify you. Archimandrite Ephrem

Without sustaining corruption you still conceived a child,* and lent your flesh to the Word and general Artificer.* Mother who knew no man, O Virgin Theotokos,* receptacle and space of your uncontained and infinite Creator, you do we magnify. S. Dedes